

2-3 Laat ons passeren om over te steken Deuteronomium 2 en 3

Lees Deuteronomium 2 en 3. Deze toespraak van Mozes is nog steeds een inleidende boodschap. Een toespraak met bemoedigingen en waarschuwingen niet terug te vallen in al eerder gemaakte fouten. Israël was nu klaar om het laatste stuk van de reis te gaan volbrengen. Ze reisden noordwaarts door het land van Ezau, Moab en Ammon maar maakten geen inbreuk op de erfenis van hun familie. Het grondgebied van de Amorieten zou echter wél in bezit worden genomen middels strijd.

Zou je zelf al kunnen bedenken wat het meest centrale vers is en zie je dat bepaalde verzen qua inhoud zich herhalen, aanvullen of met elkaar in contrast staan?

Het chiasme is als volgt:

A (2:1) Israël verbleef in de wildernis.

B (v2-4) JHWH gebood Mozes de om Israël ten Noorden van het grondgebied van Ezau te leiden.

C (v5-8) JHWH had Ezau het gebergte van Seir gegeven; Israël mocht hen niet aanvallen.

D (v9-23) JHWH had Ar aan de nakomelingen van Lot gegeven. Israël mocht hen niet aanvallen.

E(v24) Hesbon was aan Israël toegezegd, dus werden ze opgedragen het in bezit te nemen

F(v25) JHWH legde die dag de vrees en angst voor Israël op alle volkeren.

G(v26-28a) Mozes probeerde een vrede te bedingen met Sihon, de koning van Hesbon.

Centrale as (v28b-29) Mozes intentie was slechts de Jordaan over te steken middels vrije passage.

G(v30a) Sihon, de koning van Hesbon stond niet open voor vredes onderhandelingen.

F(v30b) JHWH verhardde het hart van de koning van Hesbon om hem zo ten val te brengen.

E (v31-36) Israël begon de inname van het Beloofde land door oorlog, te beginnen met Hesbon.

D (v37) Israël onthield zich van inname van het land van Ammon, nakomelingen van Lot.

C (3:1-20) JHWH gaf het land van Basan en Gilead aan Israël.

B (v21-28) Mozes gebood Jozua om Israël de Jordaan over te leiden en Kanaän te betreden.

A (v29) Israël verbleef in de vallei.

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveau's? Hieonder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A en B: verschillende verblijfsplaatsen en reisinstructies.

Niveau C en D: Esau, Moab en Ammon ontvingen bescherming van JHWH omdat ze vriendelijk waren geweest ten tijde van de Aartvaders. De bevolking van Hesbon, Basan en Gilead daarentegen hadden géén goede relatie met Israël; ze behoorden tot de Amorieten en JHWH had over hen oordeel besloten 400 jaar eerder. Bij Hst 3 vers11:En Bijbelse El is ruim 50 cm dus het bed van Og, de koning van Basan was 2 mtr bij 4.50mtr

Niveau E en F: Het lot van Sihon, de koning van Hesbon, was onafwendbaar. Enerzijds omdat dit volk dat over zichzelf had afgeroepen en vervolgens stuurde ook JHWH het hart van de Koning zó dat het oordeel voltrokken kon worden.

Niveau G: Het verzoek van Israël van een vredige passage was een schijnbeweging. Mozes wist dat de koning hen nooit zou laten passeren. Daarna was er aanleiding om het oordeel te voltrekken.

Centrale as: Mozes sprak in geloof over het voornemen van Israël de Jordaan over te steken naar Kanaän. Degenen die Hem doorgang moesten verlenen hadden de mogelijkheid dit vrijwillig toe te staan onder gunstige voorwaarden.

Verbintenis met latere geschriften dan de Torah, profetische lessen voor de gelovigen in het laatst der dagen en het volbrachte en nog te volbrengen werk van de Messias

Bij niveau B: De sterke hand en uniekheid van JHWH (v3:24) zien we duidelijk terug komen in **Psalm 89** Daar lezen we ook hoe JHWH zijn kracht en macht toont door middel van de Messias die Hij tot een eerstgeboren zoon heeft gemaakt, tot de allerhoogste van de koningen der aarde (vers 28). Een prachtige Psalm op te proclameren in deze tijd!

Bij niveau E en F: JHWH bewoog koning Og er toe om Israël aan te vallen, net zoals Hij dat deed bij de Faraon van Egypte. Het enige wat Israël hoefde te doen was vertrouwen op JHWH; Hij zou hen beschermen: **Amos 2:9** en **Psalm 118** Een profetische les voor ons is het begrip dat oorlog en chaos móet komen en dat JHWH er zelf achter zit om zo het kwaad te openbaren en te elimineren. Denk maar aan al de schalen, weeën en bazuinen in Openbaring; de climax is de overwinning van de Messias!

In het laatst der dagen zullen Esau, Moab en Ammon definitief hun speciale bescherming verliezen die ze genoten als verre familie van Israël. Dit vanwege hun verzuim om Israël te helpen- en het meedoen aan het vervolgen van hun broeder Juda. Israël zal zich dan uitstrekken van de Middellandse zee tot de bergen van Jordanië en van de rivier de Eufraat in Syrië tot de Sinaï in de zuidelijke Negev. Het beloofde land zal het moderne Israël, Judea, Samaria (West bank), Gaza, Jordanië, Syrië, Libanon omvatten en zich ook uitstrekken tot in het schiereiland van de Sinaï: **Zefanja 2:8-11; Obadja; Amos 1:13-15; 2:1-3; 9:12** De Messias zal Israël het land Kanaän inleiden: **Jeremia 31** en **Openbaring 7:17** *Het thema oordeel komt nogal eens terug in dit chiasme. Hoe raar het ook klinkt, Gods liefde komt tot uitdrukking op het moment dat hij oordeelt. Juist doordat God oordeelt, is er herstel mogelijk. Dit ge-given zien we steeds terugkomen in de Schrift: Eerst veroordeelde JHWH de mensheid in Adam tot ballingschap. Vervolgens vaagde Hij een complete mensheid weg, behalve Noach en de zijnen. Dit was zó rigoureuus dat Hij besloot om dat nooit meer te doen. Daarom sloot Hij een verbond met alle volken. Zij die dit verbond achteloos verbraken, kregen toen met God te doen. JHWH oordeelde zo Sodom en Gomorra. Maar ook dat bleek te groots en te 'hardvochtig', waardoor de tactiek opnieuw veranderde. Nu zou Hij een volk opleiden om in Zijn plaats te oordelen. Dat volk geeft Hij de naam Israël. Doordat het oordeel henzelf getroffen had (de 1ste generatie) konden zij voor Zijn oordeel ingezet worden. Zij oordelen nu in Gods plaats en binden de strijd aan om een koninkrijk van ge-rechtigheid te vestigen. Ook dat faalt uiteindelijk zodat dat volk opnieuw volkomen in ballingschap belandt, net als de rest van de mensheid. Dan velst God nog eenmaal een oordeel. In dat laatste oordeel, wordt Zijn Zoon gedood. Zo onderwees God hen dat er een weg is, dwars door het oordeel heen. Israël had dit in de woestijn ook geleerd, maar in Jesjoea klinkt dit zo luid dat heel de aarde er in-middels van weet. In dat laatste oordeel bleek dat de dood van de rechtvaardige ópstandingskracht vrijzet. In die kracht is Jesjoea opgestaan, en die kracht geeft hij ook aan heel het priesterlijk geslacht dat hem volgt in de weg die hij ging. Wanneer zij sterven, worden hun zielen bewaard bij het wierook-altaar om op een dag op te staan, net als hij. Pas bij die opstanding zal God opnieuw oordelen, dóór Jesjoea. In Zijn hand is het oordeel gegeven omdat Hij ook zelf het oordeel onderging! Jesjoea zal zich als de Messias aan heel de wereld openbaren. Dan zal hij ook Zijn bruid voorstellen aan de wereld, Israël in de opstanding. Dan zal JHWH beginnen met de definitieve vestiging van recht en gerechtigheid zoals Hij dat eerder in profetische zin gedaan heeft toen Israël de Arnon overgestoken was. (citaat Kees Bloed)*